

Publicerad 2012-03-14 19:26 av joanna svensson andersson

Aldrig sitt

De så mörka molnen,skingrar min syn av det som måste vara,
bedövande behövande känslan av klarhet om endast en strimma,
om ännu hjärtat kunde visat vägen av denna fördunklande visdom av hinna,
ett hopp,en tro,jag är blott bara tjugo år,
tiden kommer alltid vara din bästa trolldom.

Jag ett väsen som flyter igenom medan alla flitigt återgå till sitt,
strider envist med båda sidor inombords,men aldrig kallat mitt.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren joanna svensson andersson med Poeter.se id #41102 innehar upphovsrätten